lineo. 1 Mezuro de longo (1/12 de colo aŭ 2,256 mm). 2 ‡. Maldika ŝnuro tre zorge elfarita: ~o por sondado.

linimento . Likva aŭ nedensa kuracilo por ŝmiri aŭ froti: amoniakkamfora ~o.

lispi (ntr). Misprononci la siblajn aŭ gingivajn konsonantojn (ekz-e th anstataŭ s, z anst. ĵ, s anst. ŝ).

*Lito ALD ~kovrilo². Lana aŭ kotona teksaĵo, kiun oni metas sur ~on por konservi la varmon: la ~kovrilo eslos tro mallarĝa por sin enkori²?; feloj servis kiel matracoj k ~kovriloj² (Kp PIED-KUSENO). ~tuko². Ĉiu el la du tolaj aŭ kotonaj tukoj, inter kiuj dormas ordinare la okcident-eŭropanoj: ne trovante la vestojn, ili de timo envolvis sin en la ~olukojn². ~urinado ‡. Nevola ellaso de urino dum la dormo. ~vagono. Vagono provizita per ~oj, aŭ per benkoj transformeblaj en ~ojn.

literatoro Z. Beletra verkisto.

Lobo ALD & Tri~uloj. Klaso de formortintaj artikuloj el la paleozoika erao, kies korpo estas laŭlonge k laŭlarĝe tri~a (Trilobita).

loeso. Ŝlimo el fajna, flavogriza kalka

tero, en Rejna k aliaj rivervaloj, k en norda Ĉinujo.

loĝistiko ෧. Tiu branĉo de la militarto, kiu koncernas la koncentradon k proviantadon de la armeoj.

loksodromio 👶. 1 Linio desegnita sur sfero, tiel ke ĝi trapasas ĉiujn meridianojn egalangule. 2 Linio sur marmapo, laŭ kiu iradas ŝipo, kiu ne ŝanĝas sian direkton.

lopo (Avi). Kompleta turniĝo de aviadilo en vertikala ebeno ĉirkaŭ ĝia transversa akso, dum kiu ĝi tenas la supran surfacon de la aloj interne de la tiel farita trajektorio. ~[(ntr). Fari ~on.

Lozanĝo ANST Nomo de kelkaj romboformaj objektoj, interalie: 1 heraldika figuro, simbolo de lancopinto.

2 Malgranda peco el medikamenta sukeraĵo, kiun oni lasas fandiĝi en la buŝo: kontraŭtusa ~o. 3 Faceto de tajlita gemo. ~e. Laŭ la aranĝo de la bildoj sur okkaroa ludkarto: ~e plantita arboparko.

luĝo (Sp). Malgranda sledo uzata en vintraj sportoj. ~1 (ntr). Glitveturi per ~0.

M

maato z ‡. Ŝipano staranta inter la rango de ŝipsoldato k tiu de ŝipoficiro.

magazino. Perioda vulgariga revuo, ordinare ilustrita k enhavanta artikolojn pri tre diversaj temoj.

magdalenio. La plej nova el la periodoj de la supera paleolitiko, karakterizita per seka malvarma klimato, multiĝo de la rangiferoj en la tuta Eŭropo k florado de la skulpta k pentra artoj.

magmo ☆. Rokaĵo en fluida formo en la interno de la tero. ~a. Konsistanta aŭ estiĝinta el ~o: ~a rokspeco (el solidiĝinta ~o, ekz-e diorito).

magnetizi ² (tr). Hipnotigi: ili aliĝis al ĝi, ~itaj de la volo de l'aŭtoro ².

magnolio . Genro (Magnolia el magnoliacoj) de arboj k arbedoj, kun elipsoformaj, ebenrandaj, ofte ledecaj grandaj folioj k eksterordinare grandaj, unuopaj, blankaj, rozkoloraj aŭ purpuraj floroj, kies burĝonoj estas kovritaj per unu aŭ du vilaj skvamoj — la estintaj stipuloj de la laste falinta folio: gravaj ornamplantoj, ĝardene kultivataj. Kp TULIPARBO.

maĥinaclo². Sekreta intrigo, ruza komploto: malamiko plena je danĝeraj k misteraj ~oj².